

בש"פ 2849/19 - חיים דוד סילבר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2849/19

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: חיים דוד סילבר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד מיום
18.4.2019 במ"ת 42677-04-19 שניתנה על ידי
כבוד השופטת נאווה בכור

תאריך הישיבה: י"ט בניסן התשע"ט (24.4.2019)

בשם העורר: עו"ד אורי קורב

בשם המשיבה: עו"ד אופיר טישלר

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד (כבוד השופטת נאווה בכור) מיום 18.4.2019 במ"ת 42677-04-19 במסגרתה קבע בית המשפט כי קיים ניצוץ ראייתי בעניינו של העורר, ועל כן האריך את מעצר הבית בו הוא נתון משלב מעצר הימים וקבע כי הדיון בראיות לכאורה יתקיים ביום 2.5.2019.

2. לב הערר בטענה כי בית המשפט קמא לא אפשר לעורר לטעון לעניין קיומו של ניצוץ ראייתי, אלא קבע קביעה

זו מבלי שנשמעו טיעונים בעניין זה. מבחינה זו יש ממש בערר, שכן גם אם בחינת קיומו של ניצוץ ראייתי היא בחינה המתקיימת אך ורק על פי האמור בכתב האישום ובבקשה למעצר עד תום ההליכים, אין משמעות הדבר כי באי כוח הצדדים אינם זכאים לטעון בעניין זה. זכות הטיעון היא כידוע זכות יסוד בהליכים פליליים, ולא היה מקום לשלול אותה מן העורר במקרה בו עסקינן.

3. בקשתו האופרטיבית של העורר במקרה זה היא כי יתאפשר לו לצאת ממקום מעצר הבית למקום עבודתו בחברת אפל למשך שעות העבודה. זאת כאשר היציאה, שהייה בעבודה והחזרה ייעשו בפיקוח של אחד המפקחים המאושרים. בשים לב לפגיעה בזכות הטיעון של העורר, כמתואר לעיל, ולנסיבות העניין, סברתי כי יש מקום להיענות לבקשה זו.

4. לאור זאת, הערר מתקבל במובן זה שתנאי מעצר הבית ישונו כך שלעורר יתאפשר לצאת לעבודתו בין השעות 8:00 ל-17:30. היציאה תתאפשר אך ורק למקום העבודה, דהיינו, בניין אפל בפארק מת"ם חיפה. ההגעה למקום העבודה והחזרה ממנו תיעשה בדרך הקצרה ביותר, וללא סטיות מהדרך, למעט לקיחת הילדים לגן בשעות הבוקר. העורר יהיה מלווה על ידי אחד המפקחים בזמן היציאה לעבודה והשהות בה.

ניתנה היום, י"ט בניסן התשע"ט (24.4.2019).

ש ו פ ט